

Club Excursionista de Gràcia

M A I G
J U N Y
2 0 0 1

PASSATGE MULET, 4
TEL: 93 237 86 59
FAX: 93 237 31 48
08006 BARCELONA

"MAI ENRERA"

Butlletí social

*Publicació degana de la premsa de Gràcia
Creu de Sant Jordi 1992*

*XIX Any - 2a. Època, núm. 62
Fundat l'any 1922*

*El Cadí
Quadre de Josep Ferrer i Moreno*

EDITORIAL

Fullejant articles antics, escrits al «Mai Enrera», n'he trobat un que va ser publicat el juny de 1925 i que reproduceix parcialment.

Porta el títol de «Bella Florida».

«Talment com l'arbre; que durant l'hivern ha restat sens el benefactor fullatge, concentrant dintre seu la saba, que més tard, o sia, a l'estiu, esmerça en el brancatge i en les fulles, que ufanoses ofereixen bella ombra per resguardar-se de la potencialitat dels raigs del Sol. Aquesta verdor que arreu s'observa, és la fe de vida, és la demostració latent, de que a voltes el que sembla mort, és viu, i és que sots una aparença enganyadora fa que es produeixi l'error.»

Això es va escriure fa setanta-sis anys com a introducció

a la ressenya del Primer Aplec de Germanor de l'Excursionisme Gracienc.

Potser n'hi ha que pensareu que aquestes paraules estan massa plenes de romanticisme i una mica fora de lloc en el moment actual.

Permeteu-me ser agosarat i comparar la saba amb els socis del Gràcia. L'arbre ja el tenim, en forma de local social, l'estiu s'acosta i serà la força de tots junts el que faci que la florida sigui esplendorosa, que les fulles omplin el brancatge i que els fruits siguin millors que mai. Tenim molta feina a fer i som molts; no ens «apoltronem» i dediquem el poc temps de què disposem a fer tot allò que voldríem que es fes. Molts i ben avinguts podem aconseguir miracles...

AGENDA

MAIG

3, dijous, a 2/4 de 10 del vespre

Secció de Muntanya i Esquí
Cicle d'audiovisuals Buch i Parera
Karukera, La Isla Bonita
Descens de Barrancs
A càrrec de Roger Grier i GIE

3, dijous, a 2/4 de 10 del vespre

Secció de Muntanya i Esquí
Curs de mitja muntanya
Presentació i Material

3, dijous, a les 9 del vespre

GIE
2n curs d'Iniciació de Descens de Barrancs i Engorjats
Presentació del curs i audiovisual de barrancs

5 i 6, dissabte i diumenge

Secció de Muntanya i Esquí
Monogràfic d'Orientació
Coordinació: Carlos Gil

5 i 6, dissabte i diumenge

Secció de Muntanya i Esquí
14è Cicle d'esquí de muntanya
Tuc de Molieres 3.010 m
Coordinació: Cesc Daví

5 i 6, dissabte i diumenge

Secció de Muntanya i Esquí
Curs de mitja muntanya
Travessa Núria - Coma de Vaca

10, dijous, a 2/4 de 10 del vespre

Secció de Muntanya i Esquí
Curs de mitja muntanya
Nutrició / Preparació Física

10, dijous, a les 9 del vespre

GIE
2n curs d'Iniciació de Descens de Barrancs i Engorjats
Classe teòrica sobre material i tècniques de progressió per un barranc

12 i 13, dissabte i diumenge

Secció de Muntanya i Esquí
Sortida Alta Muntanya
Besiberri
Coordinació: Jordi Pi

12 i 13, dissabte i diumenge

GIE
2n curs d'Iniciació de Descens de Barrancs i Engorjats
Sortida pràctica per determinar segons meteorologia, a algun barranc de la Pre-serralada Litoral

17, dijous, a 2/4 de 10 del vespre

Secció de Muntanya i Esquí
Cicle d'audiovisuals Buch i Parera
Xile, Argentina i Patagònia
BTT de Muntanya
A càrrec de Carles Lluch i David Terradas

17, dijous, a 2/4 de 10 del vespre

Secció de Muntanya i Esquí
Curs de mitja muntanya
Orientació

19 i 20, dissabte i diumenge

Secció de Muntanya i Esquí
14è Cicle d'esquí de muntanya
Turon de Néouvielle 3.035 m
Coordinació: Enric Ripoll

19 i 20, dissabte i diumenge

Secció de Muntanya i Esquí
Curs de mitja muntanya
Travessa del Montseny

20, diumenge

Secció de Muntanya i Esquí
Sortides GR-171 (Santuari de Pinós-Paüls)
Rojals - Prades
14,760 km, 3 h 45 min
Desnivells aprox.: + 450 m - 250 m

24, dijous, a 2/4 de 10 del vespre

Secció de Muntanya i Esquí
Curs de mitja muntanya
Primers auxilis / Medicina de Muntanya

24, dijous, a les 9 del vespre

GIE
2n curs d'Iniciació de Descens de Barrancs i Engorjats
Meteorologia i prevenció d'accidents

26 i 27, dissabte i diumenge

Secció de Muntanya i Esquí
BTT - Serra Montnegre
Coordinació: Carles Lluch

17, dijous, a 2/4 de 10 del vespre

Secció de Muntanya i Esquí
Curs de mitja muntanya
Meteorologia

26 i 27, dissabte i diumenge
GIE
2n curs d'Iniciació de Descens de Barrancs i Engorjats
Sortida pràctica per determinar segons meteorologia, a algun barranc del Pre-Pirineu

JUNY

2,3 i 4, dissabte, dium. i dilluns
Secció de Muntanya i Esquí
14è Cicle d'esquí de muntanya
Vignemale 3.298 m
Coordinació: Joan Puras

2,3 i 4, dissabte, dium. i dilluns
Secció de Muntanya i Esquí
Curs de mitja muntanya
Travessa del Montsant

7, dijous, a 2/4 de 10 del vespre
Secció de Muntanya i Esquí
Curs de mitja muntanya
Medi Natural

7, dijous, a 2/4 de 10 del vespre
Secció de Muntanya i Esquí
Cicle d'audiovisuals Buch i Parera
Namibia
Viatge a càrrec de Manel Castelló i Tere Tormo

7, dijous, a les 9 del vespre
GIE
2n curs d'Iniciació de Descens de Barrancs i Engorjats
Com interpretar la topografia i la localització d'un barranc

9 i 10, dissabte i diumenge
GIE
2n curs d'Iniciació de Descens de Barrancs i Engorjats
Sortida pràctica per determinar segons meteorologia, a algun barranc de França

14, dijous, a 2/4 de 10 del vespre
Secció de Muntanya i Esquí
Curs de mitja muntanya
Preparació de sortides

16 i 17, dissabte i diumenge
Secció de Muntanya i Esquí
Curs de mitja muntanya
Pedraforca

17, diumenge
Secció de Muntanya i Esquí
Sortides GR-171 (Santuari de Pinós-Paüls)
Prades - La Morera del Montsant
24,540 km, 5 h 25 min
Desnivells aprox.: + 450 m - 600 m

21, dijous, a 2/4 de 10 del vespre
Secció de Muntanya i Esquí
Cicle d'audiovisuals Buch i Parera
Benin, una experiència de cooperació
A càrrec de membres de l'Agrupament Pere Roselló

21, dijous, a 2/4 de 10 del vespre
Secció de Muntanya i Esquí
Curs de mitja muntanya
Cloenda

24, dijous, a les 9 del vespre
GIE
2n curs d'Iniciació de Descens de Barrancs i Engorjats
Geologia i Ecologia

30 i 1, dissabte i diumenge
GIE
2n curs d'Iniciació de Descens de Barrancs i Engorjats
Sortida a la Sierra de Guara, estada en camping + festa cloenda curset

JULIOL

7 i 8, dissabte i diumenge
GIE
Monografic d'espeleologia

7 i 8, dissabte i diumenge
Secció de Muntanya i Esquí
Sortida: Multiactivitats
Kayak al congost de Mont Rebei
Coordinació: Albert Valencia

14 i 15, dissabte i diumenge
Secció de Muntanya i Esquí
Sortida: Mitja Muntanya
Travessa Vall Fosca - Sant Maurici
Coordinació: Toni Guasch

14 i 15, dissabte i diumenge
Secció de Muntanya i Esquí
Sortida: Alta Muntanya
Pic Veteranos
Coordinació: Alex Barba

21 i 22, dissabte i diumenge
Secció de Muntanya i Esquí
Sortida: Multiactivitat
Rafting - Hidrospeed
Coordinació: Manel Castelló

28 i 29, dissabte i diumenge
Secció de Muntanya i Esquí
BTT
Volta al Cadí
Coordinació: Jaume Jubert

CURS D'INICIACIÓ MITJA MUNTANYA PRIMAVERA 2001

El nostre és un país muntanyós, amb gran varietat de serralades i massissos, i abasta una gran diversitat d'ambients, alguns d'ells, sovint poc coneguts. Aquesta geografia ha dut a la nostra gent a tenir una especial tendència per la pràctica de l'excursionisme. Ara bé, cal tenir en compte que qualsevol disciplina on intervinguin factors poc coneguts, com podria ser el medi natural, cal enfocar-la amb coneixement i prevenció.

Aquest curs de mitja muntanya pretén donar els coneixements i les eines suficients per iniciar -vos en aquesta activitat que compagina el vessant esportiu i muntanyenc amb l'esbarjo i també amb l'aprofundiment del coneixement de la geografia del nostre país, doncs us permetrà descobrir noves contrades i realitats.

Des de la Secció de Muntanya i Esquí del Club Excursionista de Gràcia us animem a tots aquells que teniu ganes d'iniciar-vos en el muntanyisme a realitzar aquest curset. Així podreu endinsar-vos i conèixer el nostre medi natural amb unes garanties de seguretat i alhora podreu ampliar el cercle d'amistats i compartir afeccions comunes.

(A secretaria trobareu un triptic amb tota la informació)

ALTES DE SOCIS

7.533	Joan B. Gornals Soler
7.534	Arnau Farré Flaquer
7.535	Cristina Xifra Estrnay
7.536	Cesc Sanmartin Vallmitjana (infantil)
7.537	Isaac Flix Archs
7.538	Leonor Rodriguez Estevez
7.539	Joaquim de Alos y de Bonilla
7.540	Ruben Alsina Merelo (infantil)

MUNTANYA I ESQUÍ

I CURSA INTERSOCIAL D'ESQUÍ ALPÍ

Per fi, i amb bon temps, el dia 18 de febrer va poder tenir lloc aquesta carrera organitzada per l'Associació d'Entitats Excursionistes del Barcelonès a la pista del Torrent Negre de l'estació de la Molina.

I dic tot això perquè aquesta prova ja estava programada per al dia 5 de març de l'any passat, però el temps no ens va ajudar i la neu es fonia per moments (va ser un dels anys que aquest blanc llençol ens va durar molt poc)

Les entitats participants van ser: AEEF, CE Pirenaic, FE Barcelona, UEC de Sants, AE Muntanya, AE Icaria i el Club Excursionista de Gràcia.

Un total de 48 corredors que vam participar en les categories d'infants, juvenils, sèniors i veterans, tant en homes com en dones.

La carrera era un eslàlom gegant i estava marcada en el Torrent Negre (al cantó esquerre, on ja ho tenen habilitat com a pista de proves); tenia 27 portes fins a l'arribada. La nostra entitat va participar-hi amb cinc corredors. El cronometratge va ser inflexible i va deixar la classificació per categories d'aquesta manera: en sènior femenina, 1a classificada Anna Saperas; en sèniors masculins, 5è i 6è llocs per a Albert Ollé i Jofre Fernández, i finalment, en categoria veterans, el 6è i el 10è llocs per a Rafel Saperas i Miquel Fernández.

Després de la carrera, en els jardins de les oficines de la Molina es va fer el repartiment de premis; llàstima que es va fer més tard del que teníem previst. Això va passar perquè, en contractar la pista amb el marcatge i el cronòmetre, nosaltres no sabíem que l'única pista que tenen preparada per a poder-hi fer aquest tipus de competicions és la del Torrent Negre i que el Centre Excursionista de Banyoles volia fer la carrera social el mateix dia.

De fet, els varen dir que la correrien a la pista Alabau, però a l'hora de la veritat no tenien ni personal ni cronòmetre per a controlar la cursa; per tant, els van fer sortir els primers, i nosaltres començàvem a sortir a les dotze.

Tot això ens ho van comunicar per telèfon el dimarts d'aquella mateixa setmana. Llavors et tenen tan agafat que no pots dir que no i, si vols fer la carrera, has de claudicar en el que et proposen.

Resolt i acabat tot aquest gran embolic, podem estar satisfets que tant la neu com el dia van ser bons (malgrat que pronosticaven el contrari al Servei Meteorològic).

Us esperem l'any vinent per poder córrer amb més participants la **II Cursa Intersocial d'Esquí Alpí**.

Rafel Saperas

LES SAMARRETES DE LA SECCIÓ DE MUNTANYA

La Secció de Muntanya del CEG, dins els nostres objectius per promocionar la Secció, el Club i les activitats que aquests desenvolupen, hem imprès unes samarretes amb un logotip representatiu de la Secció, dissenyat per un company nostre, i el logotip del Club imprès en una màniga.

Amb aquesta actuació pretenem agrair la dedicació de tots els companys que d'alguna

manera col·laboren de forma entusiasta i desinteressada a fer possible les activitats que desenvolupem; a ells els oferim una samarreta d'obsequi. També pretenem incentivar que tothom hi col·labori i es senti coparticipant del que organitzem.

Qualsevol soci que en vulgui tenir una també en podrà gaudir. Des del dia 5 d'abril se'n venen al servei de material al preu de 1.200 ptes. per als socis del CEG i de 1.500 ptes. per als no-socis. N'hi ha de talles S, M, L i XL. Esperem poder-les vendre també a secretaria per fer-vos-ho més pràctic.

Secció de Muntanya

MATAGALLS - MONTSERRAT

La Comissió Matagalls – Montserrat (15 i 16 de setembre del 2001) segueix treballant per preparar la marxa d'enguany, amb algunes novetats que creiem poden ser molt positives. Volem registrar la sortida i arribada fent servir codi de barres i poder donar a cada participant que arribi a Montserrat, un registre amb el temps que ha fet.

Això implica disposar d'ordinadors, corrent elèctric i persones per entrar les dades, a Collformic i a Montserrat. Els programes ja quasi bé estan a punt.

També necessitem un fotògraf professional (plaques 6 x 6), per tal de tenir fotografies ampliables a format "pòster" i també una filmació d'uns 12 minuts, el més professional possible, per una exposició que es farà el maig de l'any vinent, en un local representatiu de Barcelona, amb motiu del 30è aniversari de la primera marxa social.

Hi haurà la possibilitat d'inscripció virtual (fila 0) i els diners recollits per aquest concepte, es destinaran a continuar la construcció d'una escola a Benin, per part de l'Agrupament.

Ja tenim el disseny del cartell i de la samarreta, i s'estan fent gestions per tal de promocionar la marxa als mitjans de comunicació.

Guillem Martín i Brasó

**Es necessiten voluntaris a la
Matagalls - Montserrat per:**

2 xofers per anar amb una furgoneta

**6 coneixedors d'informàtica a nivell
d'entrada de dades**

**2 fotògrafs "professionals" (amb camera
de 6 x 6)**

1 equip de filmació "professional"

2 reguladors del trafic a Collformic

Reforc per els Controls de Pas

Equips de carrega i descarrega

Agraïrem tota mena de suggeriments.

**Interessats dirigiu-vos a Secretaria o a
algun membre de la Comissió.**

Som aprop de firmar un conveni amb les botigues de material d'esports Balmat (abans Edelweiss), que reportarà una serie de ventatges als socis del Gràcia. En el proper butlletí us facilitarem tota la informació.

Hem canviat solament el nom

edelweiss és ara **BALMAT**, la teva botiga d'esports de muntanya

La raó ha estat la necessitat de registrar la marca a nivell internacional degut a la nostre expansió a través d'internet

✓ **INTER SPORT**

www.balmat.com

BALMAT, Comte d'Urgell, 72 i 76 / Gran Via C.C., 527 – 08011 Barcelona
Tel. 934 548 309 – Fax : 934 519 260 – mail: balmat@balmat.com

CULTURAL

MOSTRA D'ENTITATS GRÀCIA 2001

La Mostra d'Entitats Gràcia 2001 té lloc al passeig de Sant Joan els dies 27, 28 i 29 d'abril. El Club hi participa amb un estand de vuit metres quadrats, en el qual intentem encabir una mostra explicativa de cada una de les seccions del Gràcia.

Són dos dies dedicats a donar a conèixer les nostres activitats i a repartir tríptics i tota mena de propaganda a fi d'aconseguir noves inscripcions d'associats.

Agraïm a totes les persones que ens ajuden en aquesta tasca que dediquin les seves hores de lleure en bé del Club.

CULTURAL

El passat 5 d'abril, tal com ja es va fer saber al tauler d'anuncis del Club, el nostre consoci Carles Albés va fer una explicació històrica sobre l'evolució de les entitats excursionistes a Gràcia, invitat pel Taller d'Història, i la seva extensa explicació sobre el fet excursionista dins la primera meitat del segle XX va ser aplaudida pels assistents, alguns d'ells socis del nostre Club.

És curiós conèixer la gran quantitat d'entitats que es van formar i també curiós el nom que adoptaren. D'aquelles entitats, però, en queden ja poques dins el districte gracienc.

CAN PARDAL

En l'antic Torrent de Llepaolles, és a dir, l'actual carrer Torrent de l'Olla, aproximadament a l'altura del llavors carrer de l'Àngel, avui carrer Montseny, hi havia una petita unitat agrícola, que comportava alhora una construcció de planta quadrangular i coberta de teula, anomenada can Pardal.

Era propietat de Valentí Quintana Vilajoana, que tenia la seva residència permanent a la ciutat de Barcelona. La propietat passà en herència a la seva filla, que es casà amb Ramon Aymerich, el qual en el darrer quart del segle XIX va promoure el procés d'urbanització de les antigues terres de can Pardal, alhora que enderrocava l'antic mas i bastia l'edificació de planta baixa i dos pisos de què encara avui podem gaudir just a la cruïlla del carrer Montseny amb Torrent de l'Olla.

Era l'any 1875; es tracta d'una edificació residencial, on

encara és visible, tot baixant per Torrent de l'Olla, a la planta primera la galeria porxada. Però amb el temps el rellotge i les campanes foren desmantellats de la torratxa de can Pardal, que resta des de fa molts anys emmudida. L'any 1997 fou reparada, però únicament amb finalitats constructives.

Segons la documentació fotogràfica que se'n conserva, can Pardal fou una de les residències graciencques de final del segle XIX amb les estances més ricament decorades, entre les quals destaca una capella d'ús privat.

Aquesta és la història de Can Pardal, edifici singular del carrer Torrent de l'Olla, de Gràcia. Ara és notícia perquè uns okupes l'han envaït. Aquest fet preocupa, ja que tothom sap que, quan finalment se'n poden desallotjar els okupes, l'Administració hi pren mesures ràpidament.

Una de les mesures és tapiar finestres i entrades i qui sap què més.

Can Pardal és un emblema de Gràcia i no es pot deixar perdre. Esperem que l'Administració així ho compregui. S'ha de protegir i restaurar ja que forma part d'aquelles construccions que han donat una peculiaritat al nostre barri de Gràcia.

Seria molt llastimós que aquesta ocupació de Can Pardal per part del jovent agosarat fos només l'espoleta per moure qualsevol constructor desaprensiu, afanós per aixecar un nou edifici al seu lloc.

Tothom coneix la manca d'equipaments socials, culturals i esportius que pateix Gràcia.

Els fets de Can Pardal serien l'ocasió d'aconseguir pal·liar aquest dèficit i, per tant, demanem que el districte gracienc faci les accions necessàries per comprar-ho. No ho deixem perdre com va passar amb la casa Fuster.

Maria Dolors Lázaro i Palau

Agraïm a la prepotent empresa "Terra", que durant molts anys ha tingut la deferència d'albergar la nostre web, de manera gratuïta, el que de sobte i sense cap mena d'avis ni explicació, ens hagi eliminat, junt amb moltes altres associacions sense ànim de lucre, dels seus servidors.

Moltes gràcies "Terra"!

G I E

II CURS D'INICIACIÓ DE DESCENS DE BARRANCS I ENGORJATS

Finalitat:

- Formar les persones per gaudir amb seguretat d'aquest esport i continuar desenvolupant els coneixements amb posteriors sortides organitzades pel GIE.
- Poden participar-hi socis i no-socis de l'entitat respectant la diferència de preus.
- Cal saber nedar. L'organització es reserva el dret d'admissió.
- Cal seguir en tot moment les indicacions dels monitors. Els monitors i l'entitat no es fan responsables dels accidents que hi pugui haver per no seguir aquesta regla.
- En resum: la persona que no es comporti correctament, que no respecti l'entorn natural i que no respecti els companys serà expulsada immediatament i no tindrà cap dret a la devolució dels diners.

Inscripcions:

El preu total del curs és de 6.000 ptes. per als socis i de 9.000 ptes. per als no-socis. Inclou quatre classes teòriques (que es faran els dijous, segons el calendari, al Club Excursionista de Gràcia: passatge Mulet, núm. 4, tel. 932 378 659) i vuit sortides pràctiques en quatre caps de setmana. Material col·lectiu (cordes).

Els cursetistes que no tinguin material hauran de proveir-se dels elements següents:

Un vestit de neoprè de dues peces, un arnès per a barrancs, un casc, dos mosquetons asimètrics sense tanca, una baga de doble ancoratge, un mosquetó asimètric amb tanca d'autoassegurança i un descensor de vuit.

Tot aquest material es pot llogar a tendes especialitzades. Per a més informació, truqueu al 932 378 659.

Tots els cursetistes hauran de tenir assegurança federativa. Pel qui no en tingui, el GIE ofereix la possibilitat d'assegurar-se durant el temps que duri el curset per 3.900 ptes.

Qui no estigui assegurat i qui no disposi de tot el material de lloguer no podrà fer el curset.

Roger Grieria

G E D E

II OPEN D'ESCALADA AL NOU CAN CARALLEU

El dissabte dia 3 de març va tenir lloc el segon *open* d'escalada *indoor* al complex esportiu Nou Can Caralleu. A part, el mateix dia es va fer el primer *open* infantil i el Campionat de Catalunya Universitari, en el qual vaig participar jo.

Tant en l'*open* com en l'Universitari es van crear quatre categories, velocitat i dificultat diferenciades en masculí i femení, i les dues competicions es van dividir en dues parts, la classificatòria i la final. La categoria de dificultat, en la classificatòria, constava de tres vies (grau: V, V+ i 6a), de les quals n'havies d'escollir dues. Segons el grau i la manera d'escalar obtenies una puntuació; en la categoria de velocitat hi havia dues vies, d'un grau de IV/IV+, i el secret estava a pujar com més de pressa millor.

El moment més emocionant de la "compe" va ser la final. La via, graduada de 7a segons l'equipador, superava dos desploms i el pas clau era a la sortida del segon: tres passos un pèl explosius fins a arribar a la cadena. La via s'havia de realitzar a "vista", és a dir, cap competidor podia veure com es solucionaven els passos. Això feia que haguéssim d'estar esperant el nostre torn a la zona d'aïllament i gaudir de l'ambient de tensió que es vivia a dins.

Un cop acabada la competició, es van entregar els trofeus als tres primers (medalles d'or, de plata i de bronze) i es va fer un simbòlic però agraït sorteig de material.

Total, un bon dia per passar l'estona amb gent agradable i fer noves amistats. Sempre és divertit comentar les teves aventures amb altres persones.

Ah, per cert, a la prova de velocitat no em vaig classificar per poc i a la categoria de dificultat vaig quedar quart a la final.

Sam Pujol

1 al 4 de juny del 2001

7ena trobada d'espeleòlegs Massis dels Ports
Espeleo Club de Gràcia i G.I.E.

CANTAIRES MUNTANYENCs

El nostre primer concert d'aquest 2001 ha tingut lloc a la Sala de Plens de l'Ajuntament de Gràcia (acabada de remodelar), el 23 de febrer, propulsat per les Colles de Sant Medir amb la finalitat d'estrenar i donar a conèixer el que serà a partir d'ara el seu himne, l'autora del qual és la poetessa i compositora graciencina Núria Dalmases. Ha calgut que la festa representativa de Gràcia arribés als seus 171 anys de vigència perquè algú, amb sensibilitat i estima cap a la nostra vila, fes un relat amb mots planers i precisos de les característiques i del desenvolupament del seguici de les Colles i de la implicació que hi té el veïnatge, amb tota la força i vitalitat que avui encara mostra el poble que les va crear. Les Colles de Sant Medir ja tenen, doncs, un himne adient i que caldrà que ara se'l facin ben seu.

Concert a la sala de plens de l'Ajuntament de Gràcia. Fotografia de Jordi Coca

Per cert que, com a conseqüència de la irrupció a Europa de la febre aftosa que afecta el bestiar, en la desfilada d'enguany de les Colles no hi podran prendre part "**els cavalls i els cavallers**" - com expressa l'esmentat himne - atès que a les cavalleries els ha estat prohibida la passejada pels carrers. Confiem que l'any vinent això hagi canviat.

Tornem, doncs, al concert a què ens referíem, que s'inicià amb l'actuació de l'Orquestra de Cambra Vila de Gràcia, dirigida per Francesc R. Franquet, interpretant peces de Vivaldi, Purcell i Telemann, que van merèixer un calorós acolliment per part del públic que omplia la sala.

A la segona part, els nostres Cantaires, acompanyats per l'esmentada orquestra, van oferir el programa següent:

La muntanya venerada	Harm. P. Jordà.
Cançó pirinenca	Harm. A. Roland.
La tenda	Harm. Joan Pi.
El xalet (popular suïssa)	Harm. M. Oltra.
L'alegre adéu-siau	Harm. M. Oltra.

La darrera peça fou "**L'himne de Sant Medir**", de Núria Dalmases, el qual va ser molt celebrat per tothom i s'hagué de repetir.

L'acte, que havia estat presentat pel Conseller Municipal de Cultura, Sr. Musons, el va cloure la presidenta de la Federació de Colles de Sant Medir, Sra. Sanagustí, en presència del Sr. Mascarell, Regidor del Districte de Gràcia, de l'autora de l'himne, Sra. Dalmases, i dels directors de l'Orquestra i de la Coral, Srs. Franquet i Barbé.

Concert a la sala de plens de l'Ajuntament de Gràcia. Fotografia de Jordi Coca

Finalment, ens cal expressar la nostra felicitació al promotor d'aquest concert, Sr. Barrillón.

El dissabte, 24 de febrer, es va celebrar la **XVIIena Trobada Coral de Gràcia**, í, com en anys anteriors, en el marc acollidor del Col·legi Sant Estanislau de Kostka. Hi participaren deu grups, comptant el nostre, o sigui: Coral Nou Horitzó, Coral Núria, Coral Baluern, Coral Vent del Nord, Coral Eutercàmera, Coral Unda Maris, Coral Pau Casals, Coral Mare de Déu del Coll i Coral Lavínia, cada una de les quals interpretà dues cançons. Les dels Cantaires Muntanyencs foren:

Ton pare no té nas	Harm. B. Biliboni.
Vaixell de Grècia	Lluís Llach.

Aquesta darrera amb acompanyament al teclat de Carme Julià i a la guitarra d'Ignasi Montañà. Dirigí Víctor Barbé.

Com a cloenda, totes les corals juntes cantaren:

El rossinyol	Harm. Pérez Moya.
Canticorum Iubilo	G. E. Haendel.
Nabucco (cor d'esclaus hebreus)	G. Verdi.

L'acte finalitzà, com és costum, amb el lliurament d'un guardó a cada Coral. Després s'entonà el Cant dels Adéus.

Ens plau convidar a tots els nostres consocis i amics al **II Concert de Primavera** que tindrà lloc el dia 26 de maig al Saló de Plens de l'antic Ajuntament de Gràcia, Plaça de Rius i Taulet núm. 2, a dos quarts de vuit del vespre. En aquesta ocasió tindrem la satisfacció de rebre els bons amics de la Coral Englantina, de Vilassar de Mar, amb els quals ens uneixen les moltes trobades que hem fet per cantar junts.

Tindrem el goig, també, d'homenatjar l'il·lustre escriptor, fill de Gràcia, el Sr. Joan Perucho, amb motiu del seu vuitantè aniversari, i de recordar el centenari del traspàs del famós compositor italià, Giuseppe Verdi.

Us hi esperem a tots!

Aurora Vila

ACAMPADA

El propassat dia 11 de març, vàrem fer la clàssica sortida de la calçotada.

Sucar, amunt i endins. Fotografia de Maria Gloria Vives

Aquest any, seguint el costum, al matí vàrem visitar, a la població de Vilanova, la Masia Cabanyes (com a anècdota direm que fórem els primers visitants d'aquest museu tan interessant, ja que la inauguració oficial en va ser el dimarts següent a la nostra visita). També vàrem visitar el Museu Romàntic Casa Papiol.

Visita al Museu Romàntic Casa Papiol. Fotografia de Maria Gloria Vives

Després, la nostra fita va ser Llorenç del Penedès, per fer el dinar de la calçotada, com cada any, tot un èxit.

Per a la qüestió d'estadística, direm que vàrem ser 40 persones que anàrem amb autocar i 20 de grans i 6 de petites, amb cotxe.

ACAMPADA A CAZORLA

Com ja anunciàvem en un altre escrit d'aquest butlletí, la nostra secció està preparant les vacances d'estiu del Club a la Sierra de Cazorla.

Ja podem donar-vos dades sobre el lloc, situació, nom del càmping, etc.

El càmping s'anomena Los Enebros, i és a la població d'Arroyo Frío. La població més important és La Iruela (carretera al Tranco, km 6,9). El lloc està situat en un pla, envoltat de muntanyes. Hi ha unes instal·lacions molt bones, una gran piscina i un parc infantil. És al costat de la població, on hi ha dos supermercats.

Parcel·les del Càmping. Fotografia de Ramon Ollé

Per a les persones que no vinguin amb caravana, hi ha cases de fusta, de diferents mides i preus, habitacions dobles, etc. (els preus d'aquestes instal·lacions, i també els de les parcel·les, us seran enviats per correu a mitjan maig).

La piscina del Càmping. Fotografia de Ramon Ollé

Vista des del Càmping. Fotografia de Ramon Ollé

Per part de la junta d'aquesta secció, creiem que els qui us animeu a venir-hi podreu fer unes vacances al vostre gust per tot el que ens proporciona aquest indret, o sigui LA SIERRA DE CAZORLA.

UNA VISITA PROFITOSA

*En ocasió de la visita que la senyora Núria Dalmases de Lizandra ens va fer per tal d'assistir a un dels assaigs que feia la nostra coral de la seva obra **Himne de les Colles de Sant Medir**, em va manifestar que ja coneixia la nostra seu, des de l'any 1980, en què va entrevistar-se amb el nostre enyorat fundador, Sr. Josep Buch i Parera, a fi que li procurés informació per un treball sobre la nostra exvila. Em digué que, fruit d'aquesta coneixença, va escriure un article on posava de manifest la profunda impressió que li va causar la gran personalitat del Sr. Buch.*

*Aleshores vaig pregar-li que em facilités aquest escrit per a la seva publicació. Va accedir-hi amablement i, aprofitant l'avinentosa de l'estrena de l' **Himne de les Colles de Sant Medir**, que va tenir lloc a la Sala de Plens de l'antic Ajuntament de Gràcia el 23 de febrer de 2001, la senyora Núria Dalmases em va lliurar l'article que publiquem a continuació, que està encapçalat per la següent dedicatòria i que és una mostra fefaent de la seva sensibilitat:*

**A la memòria del senyor JOSEP BUCH
i amb el bon record d'un vespre
que em va rebre amablement
a l'arxiu del Club Excursionista de Gràcia
l'any 1980.**

L'home mor, però l'obra perdura.

A tots els amics d'ell que el recorden.

Agraïm a la Sra. Dalmases la seva aportació personal a la figura del nostre Sr. Buch, i, a més, la felicitem ben sincerament per la inspiració que la va impulsar a compondre música i lletres d'aquest himne dedicat a les Colles de Sant Medir, de tanta tradició a Gràcia.

Joan Cervera i Batariu

A Gràcia, el 17 d'abril del 1980.

Quan comença la història d'un poble? Molt enllà... Des dels primers dies del món. Un poble, abans de tot, és la terra que li dona suport. Abans que un poble sigui pedres, carrers, cases, homes, esforços i voluntats, abans de tot això, hi ha un tros de terra. La terra és una dona. És una donzella que espera delerosa que algú l'estimi per poder fructificar. I si ve aquest algú, li obrirà uns camins, la llaurarà... I ella li encomanarà tot el millor que guarda al seu si. Voldrà que els seus fills siguin valents, agosarats, treballadors... Els enorgullirà de saber-se seus, és a dir d'ella... Farà que, portats d'aquest mateix goig i per a defensar-la, s'enfrontin potser amb d'altres que, més o menys justificadament, se sentin també cofois del seu tros...

Antigament, els joves orientals, quan volien saber coses, feien hores, dies, setmanes de camí per visitar algun vellet que vivia retirat als cims. Aquests homes eren pous de saviesa dels quals ells esperaven la solució dels seus problemes, l'aclariment d'un enigma, o bé, senzillament, el goig de la seva paraula quan els contaven el seu passat, la història del seu país...

Un dia, jo també em vaig posar a caminar. Tenia la pretensió de participar en un concurs literari de divulgació de la història graciense. En volia, doncs, conèixer les fonts... Gairebé res! Us deia que em vaig posar a caminar, sí... Vaig seguir uns camins, vaig travessar carrers de Gràcia i vaig anar a veure un savi. Em va rebre i m'escoltà atentament. Em va contar una bella història... Però aquesta narració es trobava ja escrita, escampada per una colla de llibres, una pila de relíquies... Era impossible lligar-la tota de bones a primeres...! Això suposava també una feina d'orientals...

Però feia goig oir les expressions de devoció a la vila d'un dels seus fills: "Gràcia té molts veïns, però no tothom és gracienc..." O bé, satisfet: "Aquí hi ha viscut tothom, tothom..." Ho deia tot desgranant una colla de noms il·lustres de Gràcia...

"Bé --li vaig dir-- però: com i quan es pot dir que va néixer el que ara considerem Gràcia?" Aleshores em va explicar una mica els seus orígens. Em va dir com podia ampliar els meus coneixements... Em va donar alguns fulls interessants...

Tots ja sabeu que Barcelona havia estat una ciutat amurallada. Ningú no podia, doncs, edificar al seu voltant en una bona distància --devia d'ésser una milla i mitja, aproximadament--. Els barcelonins anaven creixent en població. Necessitaven més espai. Varen arribar, fins i tot, a edificar damunt de ponts que travessaven els carrers, entre una casa i la del seu davant. A més a més, hi havia indústries que consideraven perilloses. La de llumins mateix, la veien amb un pànic semblant al que ara pot produir una central nuclear. Si es calava foc, amb l'excés de població que tenien, podia portar conseqüències fatals... Això va fer que molts anessin sortint de la ciutat i s'instal·lessin a fora de les muralles, més enllà de la zona prohibida.

Així, en grups, van néixer Gràcia, Sants... Al que és ara la nostra vila, de mica en mica s'hi van anar construint indústries i masies amb els seus camps de conreu: cases grans, senyorials, emplaçades generalment als costats de l'actual carrer Gran.

E1 naixement de Gràcia, tal com ara la coneixem, es pot dir que és, però, de l'any 1626, amb la construcció dels Josepets, o Santa Maria de Gràcia, d'on deriva el nom de la vila. Més tard, aquelles masies de les quals hem parlat varen veure's afectades per un fenomen semblant al que era patim tots plegats; el mateix que ha anat colpint tantes cases pairals catalanes; el que n'ha foragitat els hereus... L'especulació del pam de terreny. Qui conserva les eines a la mà davant d'unes proposicions de venda interessants? Qui treballa ajupit sota el sol quan es poden fer feines més còmodes i més ben remunerades? Els pagesos van cedir les seves terres, van anar venent... I tot allò que havia estat camps, arbres fruiters i espais de verd es convertia en carrers i cases que van anar donant la configuració actual de Gràcia. Cada una d'aquelles finques que desapareixia era ocupada per carrers que es trobaven o bé topaven amb els de les antigues masies veïnes. Amb això s'explica per què hi ha a Gràcia alguns carrerons sense sortida i tantes places - tretze en total -. Era la solució, de vegades forçada, que donaven als seus límits

Amb l'enderrocament de la muralla de Barcelona, l'antic camí de Gràcia que comunicava la ciutat i la vila veïna també es va edificar i es va veure voltat d'altres construccions i carrers fins que, vulgues que no, van quedar enllaçades les dues poblacions

Però els graciencs, com tots els que formen un poble, s'havien trobat agermanats per uns problemes, per unes normes i unes necessitats de vida, per uns costums i unes tradicions que s'havien anat produint en anar passant el temps, i als quals no podien ni volien - no poden ni volen - renunciar

De persones com ara la goteta d'aigua que han anat configurant Gràcia, la vila n'està plena. D'homes que li han donat un caire important sense haver fet, ells personalment, cap gesta gloriosa. D'homes - o dones - que li han proporcionat caràcter i bellesa sense proposar-s'ho. De veïns que li han infós vida pròpia renunciant a la seva. De gent que, sense voler, accidentalment, han estat els iniciadors d'una festa popular com la de Sant Medir. De fills artistes que han guarnit els seus carrers i han sabut competir noblement en la seva Festa major. D'homes sensibles que els ha colpit veure la pèrdua d'alguna tradició i anònimament han treballat perquè Gràcia recuperés la fesomia d'uns dies encara recents. De personatges típics populars, antics i moderns --com ara el "Marrameu" o bé "el senyor Pedro" venent gelats els estius--...

I, sobretot, el gra de sorra de cada gracienc que s'estima, de gent d'una manera d'ésser especial que han format raça a mida que han anat convivint, colze amb colze, en la vida diària, conscient que respiraven un mateix aire i que havien de viure joiosos del seu passat però sense badar; agermanats en el present i de cara al futur del seu poble. I com que la goteta d'aigua i el gra de sorra son uns fets de magnífiques conseqüències, d'èxits irrevocables, hem de creure que Gràcia és, en primer lloc, això: una muntanya de graciencs que en tinguin consciència, i que se'ls conegui d'una hora lluny aquesta ufana, perquè a ells, sobretot, se'ls deu tot el que ha estat, és i serà la vila.

Però el savi del meu conte va dir-me, com aquell que no diu res, que a Gràcia hi havia nascut molta gent important, molta... I en recitar-me'n uns quants em vaig quedar meravellada de la seva quantitat i qualitat: Serra i Pagès, folklorista; Fructuós Gelabert, fundador del cinema català i un dels capdavanters del mundial; Joan Perucho, escriptor; Hipòlit Lázaro, tenor; Josep Maria Madurell, historiador; Josep Maria de Sucre, escriptor, pintor, intel·lectual; Pompeu Fabra, gramàtic i lexicògraf;... "Ui, molts, molts...!" --anava dient el bon senyor...

A mida que el meu informador parlava, a mi se'm feia un nus al coll. Em vaig anar sentint petita, petita. Davant d'aquella mena d'enciclopèdia humana de Gràcia, vaig veure'm tan ignorant, tan trista de mi, que només em faltava ja posar-me a sota de la meva cadira...

"Escolti --li vaig dir--. I no estaria bé que parlés de vostè? Vostè en sap moltes coses, de Gràcia..." L'home m'aturà amb la mà. El seu gest venia a ser una barreja de modèstia, d'energia i d'aquest seny català del qual se'n parla tant. "No és l'hora encara. Ja ho faran més endavant,

si volen..." Em vaig quedar una mica tallada. Però en aquella actitud hi he pensat molt després. Fóra una bona lliçó per a tanta gent sense mèrits que empaiten els més poderosos per obtenir fama i honors. Aquell "no és l'hora encara", aquell disposar les coses en un ordre tan assenyat, tenia tanta lògica que ja no vaig gosar a insistir més... Mireu si en tenia, de categoria, aquell home, que no penso dir el seu nom. A ell no li fa pas cap falta. No són homenatges el que cerca, confós entre tants papers i tanta història. Si ell em llegeix algun dia, ja es reconeixerà. Però aquest homenatge que ell refusa, és un deute que tenim amb ell tots els de Gràcia, els que hi vivim i els que ens sentim graciencs, perquè, a ben segur, sense nosaltres saber-ho, un dia en rebrem els beneficis, de la seva tasca... Perquè son els que treballen a l'ombra els que ens donen la claror de moltes coses. I els que es mouen massa a la vista de tothom els que ens deixen a les fosques...

Una cosa havia quedat molt clara en el meu cervell: per una qüestió de decència jo no podia escriure res d'història de Gràcia. Vaig deixar aquell santuari de records graciencs amb una gran confusió de sentiments, amb un no saber per on començar... Els coneixements acabats d'adquirir només em servien per a comprovar la meva ignorància. Jo no hauria pogut fer res més que recopilar dades. Ja és interessant això de divulgar, però tampoc no estava segura que els meus esforços valguessin la pena... No hauria pogut aprofundir en res. Desconeixia massa coses... El savi del meu conte, tot i essent un gat vell, callava. Es mantenia a l'anonimat... Encara que jo hagués escrit alguna cosa, als seus ulls, hauria fet un ridícul d'allò més...

Dintre del meu desànim en veure la meva impotència, considerava, però, que la visita havia estat profitosa. Profitosa par a mi, és clar... Sabia unes quantes coses més del "tros"... Però potser també podia ser beneficiosa per a algú més... Potser aquestes coses noves que jo sabia, molts d'altres graciencs, o veïns de Gràcia, no les sabien encara... I potser, si aquella gent que només "vivía" a Gràcia les llegia, acabaria posant-li voluntat; acabaria essent graciencs en tota l'extensió de la paraula segons el pensament del nostre savi... Em repetia, a mi mateixa: "Potser gràcies a aquestes ratlles hi hauran deu o dotze persones, trenta o quaranta que es fixin en Gràcia, que s'adonin dels seus encisos, que acabin estimant-la..." Aleshores ja valdria la pena d'escriure. Aleshores ja no tindria cap càrrec de consciència d'haver anat a fer perdre el temps de ningú... Potser, finalment, la visita hauria estat profitosa per a algú més...

Una altra pregunta em martellejava i m'omplia de neguit: "Ja tindrem *suplents* quan se'n vagin homes com aquell?" I és que, davant de persones així, ja pots tancar els llibres... Amb un llibre, del que hi ha escrit no passes més enllà... Un home amb coneixements, amb tants matisos, sempre et diu alguna cosa de més... Ja en tindrem, de *suplents*? Més val no pensar-hi... O pensar-hi...?

"No és l'hora, encara..." No és l'hora encara de cercar homenatges. Ni el savi, ni ningú. Ara és hora de treballar, tots plegats, de valent, en el silenci...

Núria Dalmases de Lizandra

EL PERFIL HUMÀ

El perfil humà d'avui és el d'ANTONIO MORENO I ZAMBRANA. Va néixer a Santander el 8 de maig de 1915, si bé des dels tretze anys que viu a Barcelona, concretament al barri de Sant Gervasi. Ha cursat estudis de batxillerat superior i dos cursos de nàutica. Actualment és jubilat i es dedica a ajudar a

tothom que el necessiti.

—Com és que va venir a viure a Barcelona?

El meu pare era primer maquinista de la companyia Transmediterrànea i van inaugurar una línia turística a l'Amèrica del Nord i Central, i per ser al costat de la família a la fi del viatge, ja que restava quinze dies a port, vam venir a viure a Barcelona, a una torre del barri de Sant Gervasi.

—On va conèixer la seva senyora?

La meva dona, l'Aurèlia, la vaig conèixer quan ella tenia nou anys i a la tarda, al sortir de l'escola, anàvem a jugar a la plaça de la vila. Quan vam ser més grans, anàvem a ballar a l'Ateneu de Sant Gervasi i vam començar a sortir a la muntanya. Després de tornar de la guerra, a l'any 1940, ens vam prometre, prometatge que es va allargar sis anys. L'any 40 ens vam casar, i entre infantesa, joventut, prometatge i unió matrimonial la nostra vida en comú es va allargar uns setanta anys. L'Aurèlia—em diu el senyor Antonio— va ser una gran dona, carinyosa, molt sensata, amb una gran personalitat i estimada per tothom. (Jo personalment la recordo com ell diu.)

—Per què va deixar els estudis de nàutica?

M'hi van obligar. Quan tenia vint anys i era a segon curs, em van cridar a files per anar a la guerra, fins a l'agost de 1940. Quan vaig tornar de la guerra vaig trobar la meva família que ho havia perdut tot i em vaig haver de posar a treballar per poder tirar endavant la família.

—De què ha treballat?

Quan vaig venir de la guerra em vaig posar a treballar del primer que vaig trobar i va ser a la Bultaco, al port, d'electricista i, després, de mica en mica em vaig anar situant fins que vaig ser apoderat d'una empresa cinematogràfica, i per la meva tasca em van fer soci de la empresa.

—Quan es va fer soci?

Em vaig fer soci del Club junt amb la meva família l'any 1962, o sigui, ja fa trenta-nou anys.

—En quina secció a col·laborat més?

Les meves activitats al Club sempre han sigut de col·laboració i treball. La més rellevant, vint anys a la Secció de Càmping. També, en la presidència del senyor Manel Sales, entre d'altres, vaig representar el Club a l'Assemblea General de la FEEC que va tenir lloc a Salt. En la Direcció de M. Sales a la M-M, me'n va nomenar secretari i vam gestionar junts, i vam assolir, subvencions i moltes visites a centres oficials; i encara segueixo col·laborant en la M-M. També, en la presidència del senyor Enric Ripoll, entre d'altres, vaig representar el Club a la FEEC un parell de vegades.

El 20 de setembre de 1987 em van lliurar la placa d'honor del Club, acte de gran satisfacció per a mi.

Segur que el senyor Antonio Moreno es deixa moltes coses per explicar-nos, tantes que se'n podria escriure un llibre; però això seria un altre capítol. I qui vulgui saber-ne molt més que sàpiga que a l'arxiu de la Fundació Font, que té el suport de la Generalitat, hi ha una fonoteca històrica on es registren les veus i els records de les persones rellevants del nostre país i que el senyor Moreno hi té els seus records gravats des del 10 de juliol de 1997. I això és només una pinzellada de la vida del nostre consoci núm. 3731.

Teresa

Adherit a:

*Federació d'Entitats Excursionistes de Catalunya
Associació d'entitats Excursionistes del Barcelonès
Grup Alta Muntanya Espanyol*

*Federació Catalana d'Espeleologia
Federació Catalana d'Entitats Corals*

*Membre Fundador de la Federació Internacional de Càmping i Caravàning
Representant a Catalunya del Càmping Club de França*

a/e: cegracia@suport.org

EDITOR: Club Excursionista de Gràcia
DIRECTOR: Guillem Martín i Brasó

web: <http://> -> la que teniem, ara per culpa de "terra", no funciona
Dip. legal: B.9720-1961